

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

30 MAART 1993

ONTWERP VAN DECREET

**houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest,
van het administratief toezicht op de gemeenten**

AMENDEMENTEN

**voorgesteld door de heren J. Pede, L. Pierco en M. Van houtte
na indiening van het verslag**

Artikel 5

**In het eerste lid op de laatste regel het woord „Executieve”
vervangen door het woord „provinciegouverneur”.**

VERANTWOORDING

De personeelsformatie wordt goedgekeurd door de Executieve. Daardoor wordt aan de gemeente de mogelijkheid ontnomen om in beroep te gaan bij een hogere administratieve overheid.

De aanwervings- en bevorderingsvoorwaarden en de bezoldigingsregeling vallen onder het algemeen toezicht van de gouverneur.

Het optreden van twee toezichhoudende overheden leidt tot verwarring en geeft aanleiding tot problemen.

Artikel 6

**Het woord „Executieve” telkens vervangen door het
woord „provinciegouverneur”.**

Zie :

280 (1992-1993)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nrs. 2 tot 5 : Amendementen
- Nr. 6 : Verslag
- Nr. 7 : Amendementen

VERANTWOORDING

Dit amendement is een logisch gevolg van het amendement op artikel 5.

Artikel 14

Het woord „Executieve” telkens vervangen door het woord „provinciegouverneur”.

VERANTWOORDING

In de memorie van toelichting wordt het rechtstreeks toezicht door de Executieve verantwoord door het feit dat het gaat om gemeenteraadsbesluiten met een bijzondere belangrijke en in de tijd langdurige invloed op de gemeentelijke financiën.

Dit motief is een extra reden om bij dergelijke belangrijke beslissingen het administratief toezicht in twee stappen te organiseren. In alle gevallen moet het administratief toezicht eerst gebeuren op het provinciale niveau. Dit is nodig enerzijds omwille van de eenvormigheid en de duidelijkheid en anderzijds omwille van het feit dat er bij een rechtstreeks goedkeuringstoezicht door de Executieve geen beroepsmogelijkheid meer is voor de gemeentebesturen binnen het administratief toezicht.

Artikel 22

Het woord „Executieve” telkens vervangen door het woord „provinciegouverneur”.

VERANTWOORDING

In de memorie van toelichting wordt het rechtstreeks toezicht door de Executieve verantwoord door het feit dat het gaat om gemeenteraadsbesluiten met een bijzondere belangrijke en in de tijd langdurige invloed op de gemeentelijke financiën.

Dit motief is een extra reden om bij dergelijke belangrijke beslissingen het administratief toezicht in twee stappen te organiseren. In alle gevallen moet het administratief toezicht eerst gebeuren op het provinciale niveau. Dit is nodig enerzijds omwille van de eenvormigheid en de duidelijkheid en anderzijds omwille van het feit dat er bij een rechtstreeks goedkeuringstoezicht door de Executieve geen beroepsmogelijkheid meer is voor de gemeentebesturen binnen het administratief toezicht.

Artikel 30

Paragraaf 4 weglaten.

VERANTWOORDING

De rechtstreekse vernietigingsmogelijkheid druist in tegen het principe van de responsabilisering van de lokale besturen. Het administratief toezicht moet in eerste instantie gebeuren op provinciaal niveau.

Dit komt de eenvormigheid en rechtszekerheid ten goede. Anderzijds is er door het rechtstreeks optreden vanwege de Executieve geen beroepsmogelijkheid meer voor de gemeentebesturen.

Het is een elementair recht om na de uitoefening van het administratief toezicht in eerste aanleg nog te beschikken over een beroepsmogelijkheid binnen het administratief toezicht.

Artikel 30

Paragraaf 5 weglaten.

VERANTWOORDING

Het algemeen belang valt samen met de belangen van de hogere overheid. Dit is een opportuniteitstoezicht invoeren dat veel verder gaat dan artikel 108, 6° van de Grondwet bedoelt met schaden van het algemeen belang. Het is niet wenselijk het algemeen beleid of

de belangen van de hogere overheden gelijk te stellen met het algemeen belang. In de memorie van toelichting wordt gesteld dat de gemeenten moeten worden erkend als partners in een gezamenlijk overheidsbeleid. Dit onderstelt dat ook de hogere overheid wel eens in strijd kan zijn met het algemeen belang.

Het is onaanvaardbaar dat het belang van een hogere overheid automatisch belangrijker zou zijn dan dat van het lokale bestuur, want ook de hogere overheid kan haar eigen belang laten primeren op het algemeen belang.

Bij dergelijke belangentegenstelling kan het toch niet dat de gemeentelijke overheid aan het kortste eind trekt omdat de toezichthoudende overheid op grond van het zogenaamde algemene belang zijn belang kan doordrukken. In dergelijke gevallen moet er in het kader van gezamenlijk overheidsbeleid een partnerrelatie zijn in plaats van een toezichtsrelatie.

J. PEDE

L. PIERCO

M. VAN HOUTTE
